

हिमालय पु० हिमानामालयः । हिमवत्पर्वते त्रिका० ।
हिमप्रधान आलयो यस्य । शृङ्गखदिरे शब्दच० ।
शुभ्यामलक्याच्च स्त्री राजनि० । स च नगः भारतवर्षस्य
सोमापर्वतः । जम्बुद्वीपशब्दे दृश्यम् । [राजनि० ।

हिमाज्ज न० हिमकाले अप्सु-जायते जन-ड । उत्पले
हिमावती स्त्री हिमं हिमवीर्यं विद्यतेऽस्य सेवने मत्पु-
मस्य वः संज्ञायां दीर्घः । स्त्र्यंस्त्रीयाम् अमरः ।

हिमाश्रया स्त्री हिमं हिमवीर्यमाश्रयति आ+श्रि-अच् ।
स्त्र्यंजीवन्याम् राजनि० । [कपिब्रह्माज्ञायाम् राजनि० ।

हिमोत्तरा स्त्री हिमसुत्तरं यस्याः सेवने शीतवीर्यं करत्वात् ।

हिमोत्पन्ना स्त्री हिमे उत्पन्ना । यावनाल्यां राजनि० ।

हिमोद्भवा स्त्री हिमे तत्प्रधानस्थाने उद्भवति उद्-भू-
अच् । श्याम् राजनि० । [मेदि० ।

हिरण्य न० हृ-ल्युट् नि० । श्रेतसि शब्दार्थे श्वराटके च
हिरण्यस्य त्रि० हिरण्यत्सकम् मयट् नि० । हिरण्यत्सकं
स्त्रियां ङीप् । हिरण्यस्यो गालकतेषु जङ्गमाभट्टः ।
जम्बुद्वीपे नववर्षमध्ये श्वरभेदे न० त्रिका० ।

“उत्तरेणोत्तरं नीलः श्वेतः शृङ्खलान् इति त्रयो
रस्यर्कहिरण्यस्यकुक्ष्यां वर्षाणां मर्यादागिरयः
प्रागातता उभयतः आरोदावधयो द्विसहस्रयोजन
पृथक् एकैकशः पूर्वस्यात् पूर्वस्यात्तदुत्तरोत्तरं दशांशधि
कांशेन दैव्यं एव ह्यसन्नि” भाग० ५।१६५० ।

हिरण्य न० हिरण्यमेव स्त्र्यं यत् । श्रुवर्णे श्वरसूत्रे
अमरः । श्रेतसि शब्दर० । ४४५० पूवराटके ६५५५ये
७मानभेदे पञ्चकुक्ष्ये मेदि० श्रुजते १०धने च ।

हिरण्यकशिपु पु० दैत्यविशेषे । स तु कश्यपात् दिव्यां जातः
“दिव्याः पुत्रद्वयं जज्ञे कश्यपादिति नः श्रुतम् । हिर-
ण्यत्सकं दुर्द्धर्षं हिरण्यकशिपुस्तथा” “हिरण्यकशिपु
दैत्यस्यचार परमं तपः । ततो वर्षसहस्राणि निरा-
हारो ह्यधःशिराः । तं ब्रह्मा कन्द्यामास दैत्यं
तुष्टो वरेण तु । सर्वाभरतं वज्रे स शस्त्रास्त्रैर्न दिवा
निशम् । अहं सर्वं विनिजित्य सर्वदेवत्वमास्थितः ।
अस्मिन्दिगुणैश्च मेघ मे दीयतां वरः । तेनैवसक्तो
ब्रह्मा तु तच्छै दत्त्वा यद्येषितम् । दत्त्वा चास्य सभां
दिव्यां तत्रैवान्तरधीयत । हिरण्यकशिपुर्दैत्यः श्लोकै-
गीतः पुरातनः । राजा हिरण्यकशिपुर्दैत्यो यं यं
निघेवते । तस्यां तस्यां नमश्चक्रुर्देवता ऋषिभिः सह ।
एवंप्रभावे दैत्योऽभूत् हिरण्यकशिपुः पुरा । स्वय-

मग्निश्च चन्द्रश्च वायुरिन्द्रो जलं स्वयम् । भूत्वा चकार
राज्यं स मन्वन्तरचतुर्दश । तस्यासीत् नरसिंहस्तु
स्तुर्विष्णुः पुरा किल । नखैस्तेन विनिर्भिन्नो नाट्ट-
युष्का नखाः अरताः वर्ज्यपु० ।

हिरण्यकशिपुहन् पु० हन-क्विप् इत्० । विष्णो ।

हिरण्यकामधेनु स्त्री विधानेन हिरण्यपरिचिता कामधेनुः ।

तुलादिभोड्यमहादानमध्ये दानार्थं हिरण्येन कल्पि-
तायाम् श्वेनो उपचारात् शतहाने च । तद्दानविधिः
“अथातः संप्रवक्ष्यामि कामधेनुविधिं परम् । सर्वकाम-
प्रदं नृणां महापातकनाशनम् । लोकेशवाहनं तद-
होमः काय्योऽधिवासनम् । तुलापुरुषवत् कुर्व्यात् कुण्ड-
मण्डपवेदिकाः । खलोष्केकाग्निमत् कुर्व्यात् गुरुरेव स-
माहितः” । कुण्डमण्डपवेदिका इत्युपलक्षणम् । इह
हि देशकावट्टिभ्रातृशिवदिपूजाभ्रातृशवाचनगुरु ऋ-
त्विग्वरथसधुपर्कदानवेदिकोपरिचक्रवेखनपञ्चवर्षविता-
नतोरथपताकादिकं सर्वं मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुष-
दानविहितं वेदितव्यम् । खलोष्केकाग्निमदिति,
एकाग्निमत्करणं व्याख्यातम् । “काञ्चनस्थानिशुद्धस्य
धेनुं यत्सञ्च कारयेत् । उत्तमा पलसाहस्रैस्तदङ्गं न तु
मध्यमा । कवीयसी तदङ्गेन कामधेनुः प्रकीर्त्तिता ।
शक्तिरस्त्रपलातूङ्गं मयज्ञोऽपीह कारयेत्” । अत्र यद्यपि
वत्सपरिभाष्यमनुक्तं तथापि कामधेनुविधानवत् तप्त-
काचनचतुर्थीशेषे वत्सः कल्पनीयः । समसधेनुपरिसित-
द्रव्यनिष्कृष्टवत्सनिर्माणाव्याग्निदर्शनाट्टिहापि धेनुदानत्वा-
विशेषात् तथैव गिञ्जीयते । तथा च शुद्धधेनुवादिषु “तत्स-
दुर्थांशेन वत्सः स्यादिति” तत्र तत्र वक्ष्यते । “वेद्यां
क्षणजिनं न्यस्य शुद्धप्रस्यसमन्वितम् । न्यसेदुपरि तां
धेनुं महारत्नैरलङ्कृताम् । कुम्भासकसमीपेतां नाना-
फलसमन्विताम्” । कल्पतरुदाने, प्रस्यो व्याख्यातः । “म-
हारत्नानि पद्मरागप्रसूतीनि, वत्सं दक्षे तु विन्यसे-
दिति” कचित्पाठः, नानाफलानि मागजवाजिस्त्री-
पुरुषप्रसूतीनि सोवर्णानि कल्पतरुदानोक्तानि । “तथा-
ष्टादश धान्यानि समन्तात् परिकल्पयेत् । इक्षुदण्डासकं
तदज्ञानाफलसमन्वितम् । भाजनं चासनं तद्वत् तास्य-
दोहनकं तथा” । अष्टादश धान्यानि परिभाषायां द्रष्ट-
व्यानि नानाफलानि सातृबिङ्गादीनि । “कौशेयवस्त-
हयसम्पुङ्गासु दीपातपत्ताभरणाभिराभाम् । सचा-
सरां कुण्डलिनीं सघण्टां गणतिकापादुकरौषपादाम् ।